श्रीमान् आनंदघन स्तवनावलि.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

માસ્તર ગીરધરલાલ હકમચંદ.

સત્યવિજય ઓફીસ પાંચકુવા.

અમદાવાદ.

વીર સંવત ૨૪૩૩. સને ૧૯૦૭.

શ્રી સત્યવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ પાંચકુવા અમદાવાદ.

કીંમત એક આનો.

સત્યવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

પાંચકુવા નવા દરવાજા અમદાવાદ.

આ પ્રેસમાં તમામ જાતનું છાપવાનું કામ નિયમિત રીતે તદ્દન નવા ટાઈપમાં કરી આપવામાં આવે છે, છતાં ભાવ બીજા પ્રેસ કરતાં ઘણુંજ ઓછા રાખવામાં આવ્યા છે, તો વાંચનાર ભાઈઓ જરૂર એક વાર પોતાના છાપવાનાં કામ અમારા તરફ મોકલાવી ખાત્રી કરશો, આ ઉપરાંત દરેક જાતનું બાંધવાનું કામ પણ કરી આપવામાં આવે છે. તથા સઘળી જાતના પુસ્તકો સસ્તી કીમતે મોકલવામાં આવે છે.

૧૯૨૪

મેનેજર,

ગીરધરલાલ હકમચંદ.

અમદાવાદ.

રાયચંદ્ર જૈનકાવ્યમાલા.

ગુચ્છક ૧ લો.

શ્રીમાન્ આનંદઘન.

શ્રીમાન્ આનંદઘનજી શ્રી શ્વેતામ્બર સંપ્રદાયને વિષે વિ૦ સં૦ ૧૭૦૦ ની સમીપમાં વિદ્યમાન્ હતા. તેઓ શ્રીનું અપર નામ લાભાનંદજી હતું. શ્રીમાન્ યશોવિજયજીના તેઓ શ્રી સમકાલિન હતા.

સ્તવનાવલિ.

સ્તવના ૧ લી.—રાગ મારૂ.

કરમ પરીક્ષા કરણ કુમર ચલ્યો રે.—એ દેશી.

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ મ્હારો રે, ઓર ન ચાહું કંથ ;
રીઝયો સાહેબ સંગ ન પરિહરે રે, ભાંગે સાદિ અનંત. ઋષભ૦ ૧.
પ્રીત સગાઇ રે જગમાં સહુ કરે રે, પ્રીત સગાઇ ન કોય ;
પ્રીત સગાઇ રે નિરૂપાધિક કહી રે, સોપાધિક ધન ખોય. ઋષભ૦ ૨.
કોઇ કંથ કારણ કાષ્ટ ભક્ષણ કરે રે, મલશું કંથને ધાય ;
એ મેલો નવિ કહિયે સંભવેરે, મેલો ઠામ ન ઠાય. ઋષભ૦ ૩.
કોઇ પતિ રંજન અતિ ઘણું તપ કરે રે, પતિ રંજન તન તાપ;
એ પતિ રંજનમેં નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુ મિલાપ. ઋષભ૦ ૪.

કોઈ કહે લીલા રે અલખ લલખતણી રે, લખ પૂરે મન આશ ;
દોષ રહિતને લીલા નવિ ઘટે રે, લીલા દોષ વિલાસ. ઋષભ૦ ૫.
ચિત્ત પ્રસન્ને રે પૂજન ફલ કહ્યું રે, પૂજા અખંડિત એહ ;
કપટ રહિત થઈ આતમ અરપણા રે, આનંદઘન પદ રેહ. ઋષભ૦ ૬.

સ્તવના ૨ જી.—રાગ આશાવરી.

માહ્રૂં મન મોહ્યું રે શ્રી વિમલાચલે રે.—એ દેશી.

પંથડો નિહાળું રે બીજા જિનતણો રે, અજિત અજિત ગુણ ધામ ;
જે તેં જીત્યા રે તેણે હું જીતિયો રે, પુરૂષ કિશ્યું મુજ નામ. પંથડો૦ ૧.
ચરમ નયણ કરી મારગ જોવતો રે, ભૂલો સયલ સંસાર ;
જેણે નયણે કરી મારગ જોઈએ રે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથડો૦ ૨.
પુરૂષ પરંપર અનુભવ જોવતાં રે, અંધો અંધ પુલાય ;
વસ્તુ વિચારે રે જો આગમે કરી રે, ચરણ ધરણ નહીં ઠાય. પંથડો૦ ૩.
તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય ;
અભિમતે વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પંથડો૦ ૪.
વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણ તણો રે, વિરહ પડ્યો નિરધાર ;
તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત બોધ આધાર. પંથડો૦ ૫.
કાલ લબ્ધિ લહી પંથ નિહાલશું રે, એ આશા અવિલંબ ;
એ જન જીવે રે જિનજી જાણજો રે, આનંદઘન મત અંબ. પંથડો૦ ૬.

સ્તવના ૩ જી.—રાગ રામગ્રી.

રાતડી રમીને કિંહાથી આવિયા રે.—એ દેશી.

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવે રે, લહિ પ્રભુ સેવન ભેદ ;
સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકા રે, અભય અદ્વેષ અખેદ. સંભવ૦ ૧.
ભય ચંચલતા હો જે પરિણામની રે, દ્વેષ અરોચક ભાવ ;
ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકિયે રે, દોષ અબોધ લખાવ. સંભવ૦ ૨.
ચરમાવર્ત્ત હો ચરમ કરણ તથા રે, ભવ પરિણતિ પરિપાક ;
દોષ ટલે વલી દૃષ્ટિ ખુલે ભલી રે, પ્રાપતિ પ્રવચન વાક. સંભવ૦ ૩.

પરિચય પાતિક ઘાતિક સાધુશું રે, અકુશલ અપચય ચેત;
ગ્રંથ અધ્યાતમ શ્રવણ મનન કરી રે, પરિશીલન નય હેત. સંભવ૦ ૪.
કારણ જોગે હો કારજ નીપજે રે, એમાં કોઇ ન વાદ;
પણ કારણ વિણ કારજ સાધિયે રે, એ નિજ મત ઉનમાદ. સંભવ૦ ૫.
મુગ્ધ સુગમ કરી સેવન આદરે રે, સેવન અગમ અનૂપ;
દેજો કદાચિત્ સેવક યાચના રે, આનંદઘન રસ રૂપ. સંભવ૦ ૬.

સ્તવના ૪ થી.—રાગ ધન્યાશ્રી સિંધુઓ.

આજ નિહેજો રે દીસે નાહલો.—એ દેશી.

અભિનંદન જિન દરિસણ તરસિયે દરિસણ દુર્લભ દેવ;
મત મત ભેદે રે જો જઇ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ. અભિનંદન૦ ૧.
સામાન્યે કરી દરિસણ દોહલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
મદમેં ઘેર્યો રે આંધો કેમ કરે, રવિશશિ રૂપ વિલેખ. અભિનંદન૦ ૨.
હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઇએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ;
આગમવાદે હો ગુરૂગમ કો નહીં, એ સબલો વિષવાદ. અભિનંદન૦ ૩.
ઘાતિ ડુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિસણ જગનાથ;
ધીઠાઇ કરી મારગ સંચરૂં, સેંગૂ કોઇ ન સાથ. અભિનંદન૦ ૪.
દરિસણ દરિસણ રટતો જો ફરૂં, તો રણ રોઝ સમાન;
જેહને પીપાસા હો અમૃત પાનની, કિમ ભાંજે વિષપાન. અભિનંદન૦ ૫.
તરસ ન આવે હો મરણ જીવન તણો, સીઝે જો દરિસણ કાજ;
દરિસણ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનંદઘન મહારાજ. અભિનંદન૦ ૬.

સ્તવના ૫ મી.—રાગ વસંત તથાં કેદારો.

સુમતિ ચરણ કજ આતમ અરપણા, દરપણ જિમ અવિકાર; સુગ્યાની.
મતિ તરપણ બહુ સમ્મત જાણિયે, પરિસર પણ સુવિચાર; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૧.
ત્રિવિધ સકલ તનુધર ગત આતમા, બહિરાતમ ધુરી ભેદ; સુગ્યાની.
બીજો અંતર આતમ તીસરો, પરમાતમ અવિચ્છેદ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૨.

આતમ બુદ્ધે કાયાદિક ગ્રહ્યો. બહિરાતમ અઘરૂપ; સુગ્યાની.
કાયાદિકનો હો સાખીધર રહ્યો, અંતર આતમ રૂપ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૩.
જ્ઞાનાનંદ હો પૂરણ પાવનો, વર્જિત સકલ ઉપાધિ; સુગ્યાની.
અતીંદ્રિય ગુણ ગણ મણિ આગરૂ, એમ પરમાતમ સાધ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૪.
બહિરાતમ તજી અંતર આતમા, રૂપ થઇ થિર ભાવ; સુગ્યાની.
પરમાતમનું હો આતમ ભાવવું, આતમ અર્પણ દાવ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૫.
આતમ અર્પણ વસ્તુ વિચારતાં, ભરમ ટળે મતિ દોષ; સુગ્યાની.
પરમ પદારથ સંપતિ સંપજે, આનંદઘન રસ પોષ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૬.

સ્વતના ૬ ઠ્ઠી.—રાગ મારૂ તથા સિંધુઓ.

ચાંદલિયા સંદેશો કહેજે મારા કંથને રે.—એ દેશી.

પદ્મપ્રભ જિન તુજ મુજ આંતરૂં રે, કિમ ભાંજે ભગવંત ;
કર્મ વિપાકે કારણ જોઇને રે, કોઇ કહે મતિમંદ પદ્મપ્રભ૦ ૧.
પયઇ, ઠિઇ, અણુભાગ, પ્રદેશથી રે, મૂલ, ઉત્તર બહુ ભેદ ;
ઘાતી, અઘાતી હો બંધૂદય, ઉદીરણા રે, સત્તા, કર્મ વિચ્છેદ. પદ્મપ્રભ૦ ૨.
કનકોપલવત્ પયડિ પુરૂષ તણી રે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ ;
અન્ય સંજોગી જિહાં લગે આતમા રે, સંસારી કહેવાય. પદ્મપ્રભ૦ ૩.
કારણ જોગે હો બંધે બંધને રે, કારણ મુગતિ મૂકાય ;
આશ્રવ સંવર નામ અનુક્રમે રે, હેય ઉપાદેય સુણાય. પદ્મપ્રભ. ૪.
યુંજનકરણે હો અંતર તુઝ પડ્યો રે, ગુણ કરણે કરી ભંગ;
ગ્રંથ ઉકતે કરી પંડિતજન કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ. પદ્મપ્રભ૦ ૫.
તુજ મુઝ અંતર અંતર ભાંજશે રે, વાજશે મંગલ તૂર ;
જીવ સરોવર અતિશય વાધશે રે, આનંદઘન રસપૂર. પદ્મપ્રભ૦ ૬

સ્તવના ૭ મી.—રાગ સારંગ તથા મલ્હાર.

લલનાની દેશી.

શ્રી સુપાસ જિન વંદિયે, સુખ સંપતિને હેતુ; લલના.
શાંત સુધારસ જલનિધિ, ભવસાગર માંહે સેતુ; લલના. શ્રી સુપાસ૦

સાત મહા ભય ટાલતો, સપ્તમ જિન વરદેવ ; લલના.
સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૨.
શિવશંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ ભગવાન ; લલના.
જિન અરિહા તીર્થંકરૂ, જ્યોતિ સરૂપ અસમાન; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૩.
અલખ નિરંજન વચ્છલૂ, સકલ જંતુ વિશરામ; લલના.
અભયદાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૪.
વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ ભય સોગ ; લલના.
નિદ્રા તંદ્રા દુરદશા, રહિત અબાધિત યોગ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૫.
પરમ પુરૂષ પરમાતમા, પરમેશ્વર પરધાન ; લલના.
પરમ પદારથ પરમિષ્ટિ, પરમદેવ પરમાન; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૬.
વિધિ વિરંચિ વિશ્વંભરૂ, ઋષિકેશ જગનાથ ; લલના.
અઘહર અઘ મોચન ધણી, મુક્તિ પરમપદ સાથ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૭.
એમ અનેક અભિધા ધરે, અનુભવ ગમ્ય વિચાર; લલના.
જેહ જાણે તેહને કરે, આનંદઘન અવતાર; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૮.

સ્તવના ૮ મી.—રાગ કેદારો તથા ગોડી.

કુમરી રોવે આક્રંદ કરે, મુને કોઈ મુકાવે.—દેશી.

દેખણ દે રે, સખિ૦ મુને દેખણ દે,
ચંદ્રપ્રભ મુખ ચંદ, સખિ૦ ઉપશમ રસનો કંદ; સખિ૦
સેવે સુરનર ઇંદ, સખિ૦ ગત કલિમલ દુઃખ દંદ. સખિ૦ ૧.
સુહમ, નિગોદ, ન દેખિયો, સખિ૦ બાદર, અતિહિ વિશેષ; સખિ૦
પુઢવી, આઉ, ન લેખિયો, સખિ૦ તેઉ, વાઉ, ન લેશ. સખિ૦ ૨.
વનસપતિ અતિ ઘણ દિહા, સખિ૦ દીઠો નહીં દીદાર; સખિ૦
બિતિ, ચઉરિંદી, જલ લિહા, સખિ૦ ગતિ, સન્નિ પણ ધાર. સખિ૦ ૩.
સુર, તિરિ, નિરય, નિવાસમાં, સખિ૦ મનુજ, અનારજ, સાથ; સખિ૦
અપજજતા પ્રતિભાસમાં, સખિ૦ ચતુર ન ચઢિયો હાથ. સખિ૦ ૪.

એમ અનેક થલ જાણિયે, સખિ૰ દરિસણ વિણુ જિન દેવ; સખિ૰
આગમથી મત જાણિયે, સખિ૰ કીજે નિર્મલ સેવ. સખિ૰ ૫.
નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી. સખિ૰ યોગ અવંચક હોય; સખિ૰
કિરિયા અવંચક તિમ સહી, સખિ૰ ફલ અવંચક જોય. સખિ૰ ૬.
પ્રેરક અવસર જિનવરૂ, સખિ૰ મોહનીય ક્ષય જાય; સખિ૰
કામિત પૂરણ સુરતરૂ, સખિ૰ આનંદઘન પ્રભુ પાય. સખિ૰ ૭.

સ્તવના ૯ મી.—રાગ કેદારો.

એમ ધન્નો ધણને પરચાવે.—એ દેશી.

સુવિધિ જિણેસર પાય નમિને, શુભ કરણી એમ કીજે રે;
અતિ ઘણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉઠી પૂજીજે રે. સુવિધિ૰ ૧.
દ્રવ્યભાવ શુચિભાવ ધરીને, હરખે દેહ રે જઈયે રે;
દહ તિગ પણ અહિગમ સાચવતાં, એકમના ધુરિ થઈયે રે. સુવિધિ૰ ૨.
કુસુમ અક્ષત વર વાસ સુગંધો, ધૂપ દીપ મન સાખી રે;
અંગ પૂજા પણ ભેદ સુણી એમ, ગુરૂ મુખ આગમ ભાખી રે. સુવિધિ૰ ૩.
એહનું ફલ દોય ભેદ સુણી જે, અનંતર ને પરંપર રે;
આણા પાલણ ચિત્ત પ્રસન્ની, સુગતિ સુગતિ સુર મંદિર રે. સુવિધિ૰ ૪.
ફૂલ, અક્ષત, વર, ધૂપ, પઈવો, ગંધ નૈવેદ્ય ફલજલ ભરી રે;
અંગ અગ્ર પૂજા મળી અડવિધ, ભાવે ભવિક શુભગતિ વરી રે. સુવિધિ૰ ૫.
સત્તર ભેદ એકવીસ પ્રકારે, અઠોત્તર શત ભેદે રે;
ભાવ પૂજા બહુ વિધ નિરધારી, દોહગ દુર્ગતિ છેદે રે. સુવિધિ૰ ૬.
તુરિય ભેદ પડિવત્તી પૂજા, ઉપશમ ખીણ સયોગી રે;
ચઉહા પૂજા ઇમ ઉત્તરઝયણે, ભાખી કેવલ ભોગી રે. સુવિધિ૰ ૭.
એમ પૂજા બહુ ભેદ સુણીને, સુખદાયક શુભ કરણી રે;
ભાવિક જીવ કરશે તે લહેશે, આનંદઘન પદ ધરણી રે. સુવિધિ૰ ૮.

સ્તવના ૧૦ મી.

મંગલિક માલા ગુણહ વિશાલા.—એ દેશી.

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રીભંગી, વિવિધ ભંગી મન મોહે રે;

કરૂણા કોમલતા તીક્ષણતા, ઉદાસીનતા સોહે રે. શીતલ૦ ૧.
સર્વ જંતુ હિત કરણી કરૂણા, કર્મ વિદારણ તીક્ષણ રે;
હાનાદાન રહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વીક્ષણ રે. શીતલ૦ ૨.
પરદુઃખ છેદન ઇચ્છા કરૂણા, તીક્ષણ પરદુઃખ રીઝે રે;
ઉદાસીનતા ઉભય વિલક્ષણ, એક ઠામે કેમ સીઝે રે. શીતલ૦ ૩.
અભયદાન તે મલક્ષય કરૂણા, તિક્ષણતા ગુણ ભાવે રે;
પ્રેરણ વિણ કૃત ઉદાસીનતા, ઇમ વિરોધ મતિ નાવે રે. શીતલ૦ ૪.
શકિત વ્યકિત ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિર્ગ્રંથતા સંયોગે રે;
યોગી ભોગી વકતા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગે રે. શીતલ૦ ૫.
ઇત્યાદિક બહુ ભંગ ત્રિભંગી, ચમતકાર ચિત્ત દેતી રે;
અચરિજકારી ચિત્ર વિચિત્રા, આનંદઘન પદ લેતી રે. શીતલ૦ ૬.

સ્તવના ૧૧ મી.—રાગ ગોડી.

અહો મતવાલે સાજના.—એ દેશી.

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી, આતમરામી નામી રે;
અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ મુગતિ ગતિ ગામી રે. શ્રી શ્રેયાંસ૦ ૧.
સયલ સંસારી ઇંદ્રિયરામી, મુનિ ગુણ આતમરામી રે;
મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામી રે. શ્રી શ્રેયાંસ૦ ૨.
નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહિયે રે;
જે કિરિયા કરી ચઉગતી સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહિયે રે. શ્રી શ્રેયાંસ૦ ૩.
નામ અધ્યાતમ ઠવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડો રે;
ભાવ અધ્યાતમ નિજગુણ સાધે, તો તેહશું રઢ મંડો રે. શ્રી શ્રેયાંસ૦ ૪.
શબ્દ અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજો રે;
શબ્દ અધ્યાતમ ભજના જાણી, હાન ગ્રહણ મતિ ધરજો રે. શ્રી શ્રેયાંસ૦ ૫.
અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બીજા જાણ લબાસી રે;
વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન મતવાસી રે. શ્રી શ્રેયાંસ૦ ૬.

સ્તવના ૧૨ મી.—રાગ ગોડી તથા પરજીયો.

તુંગિયાગિરિ શિખર સોહે.—એ દેશી.

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામી, ઘનનામી પરનામી રે;
નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફલ કામી રે. વાસુપૂજ્ય૦ ૧.
નિરાકાર અભેદ સંગ્રાહક, ભેદ ગ્રાહક સાકારો રે;
દર્શન જ્ઞાન દુભેદ ચેતના, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારો રે. વાસુપૂજ્ય૦ ૨.
કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરિયે રે;
એક અનેક રૂપ નય વાદે, નિયતે નર અનુસરિયે રે. વાસુપૂજ્ય૦ ૩.
દુઃખ સુખ રૂપ કરમ ફલ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે;
ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિન ચંદો રે. વાસુપૂજ્ય૦ ૪.
પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ફલ ભાવી રે;
જ્ઞાન કરમ ફલ ચેતન કહિયે, લેજો તેહ મનાવી રે. વાસુપૂજ્ય૦ ૫.
આતમજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્યલિંગી રે;
વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન મતિ સંગી રે. વાસુપૂજ્ય૦ ૬.

સ્તવના ૧૩ મી.—રાગ મલ્હાર.

ઈડર આંબા આંબલી રે.—એ દેશી.

દુઃખ દોહગ દૂરે ટલ્યાં રે, સુખ સંપદ શું ભેટ;
ધીંગ ધણી માથે કિયા રે, કુણ ગંજે નર ખેટ.
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ, મ્હારાં સીધ્યાં વંછિત કાજ;
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ૦ ૧.
ચરણ કમલ કમલા વસે રે, નિર્મલ થિર પદ દેખ;
સમલ અથિર પદ પરિહરી રે, પંકજ પામર પેખ;
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ૦ ૨.
મુઝ મન તુઝ પદ પંકજે રે, લીનો ગુણ મકરંદ;
રંક ગણે મંદિર ધરા રે, ઇંદ ચંદ નાગિંદ;
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ૦ ૩.

સાહિબ સમરથ તું ધણી રે, પામ્યો પરમ ઉદાર;
મન વિશ્રામી વાલહો રે, આતમચો આધાર;
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ૦ ૪.
દરિસણ દીઠે જિનતણું રે, સંશય ન રહે વેધ;
દિનકર કરભર પસરંતા રે, અંધકાર પ્રતિષેધ;
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ૦ ૫.
અમિય ભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમ ન ઘટે કોય;
શાંત સુધારસ ઝીલતીરે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય;
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ૦ ૬.
એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિનદેવ;
કૃપા કરી મુજ દીજીએ રે, આનંદઘન પદ સેવ;
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ૦ ૭.

સ્તવના ૧૪ મી.

ધાર તરવારની સોહલી દોહલી, ચઉદમા જિનતણી ચરણ સેવા;
ધારપર નાચતાં દેખ બાજીગરા, સેવના ધારપર રહે ન દેવા. ધાર૦ ૧.
એ આંકણી.
એક કહે સેવિયે વિવિધ કિરિયા કરી, ફલ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
ફલ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા, રડવડે ચાર ગતિ માંહે લેખે. ધાર૦ ૨.
ગચ્છના ભેદ બહુ નયણ નીહાલતાં, તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે;
ઉદર ભરણાદિ નિજ કાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા કલિકાલ રાજે. ધાર૦ ૩.
વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો, વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફલ, સાંભળી આદરી કાંઇ રાચો. ધાર૦ ૪.
દેવ ગુરૂ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કેમ રહે, કેમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણુ સર્વ કિરિયા કરી, છાર પર લીપણું તેહ જાણો. ધાર૦ ૫.
પાપ નહિ કોઇ ઉત્સૂત્ર ભાષણ જિસ્યો, ધર્મ નહીં કોઇ જગ સૂત્ર સરિખો;
સૂત્ર અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખો. ધાર૦ ૬.

એહ ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી, જે નરા ચિત્તમેં નિત્ય ધ્યાવે;
તે નરા દિવ્ય બહુ કાલ સુખ અનુભવી, નિત્ય આનંદઘન રાજ પાવે.ધાર૦ ૭.

સ્તવના ૧૫ મી. રાગ ગોડી સારંગ.

દેશી રશીઆની.

ધર્મજિનેશ્વર ગાઉં રંગશું, ભંગ મ પડશો હો પ્રીત; જિનેશ્વર.
બીજો મન મંદિર આણું નહીં, એ અમ કુલવટ રીત; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૧.
ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફિરે, ધરમ ન જાણે હો મર્મ; જિનેશ્વર.
ધરમ જિનેસર ચરણ ગ્રહ્યા પછી, કોઇ ન બાંધે હો કર્મ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૨.
પ્રવચન અંજન જો સદ્ગુરૂ કરે, દેખે પરમ નિધાન; જિનેશ્વર.
હૃદય નયન નિહાલે જગ ધણી, મહિમા મેરૂ સમાન; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૩.
દોડત દોડત દોડત દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ; જિનેશ્વર.
પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢુંકડી, ગુરૂગમ લેજો રે જોડ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૪.
એક પખી કેમ પ્રીતિ વરે પડે, ઉભય મિલ્યા હુએ સંધિ; જિનેશ્વર.
હું રાગી હું મોહે ફૂંદિયો, તું નીરાગી નિરબંધ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૫.
પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગલે, જગત ઉલંઘી હો જાય; જિનેશ્વર.
જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધો અંધ પલાય; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૬.
નિર્મલ ગુણ મણિ રોહણ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ; જિનેશ્વર.
ધન તે નગરી ધન વેલા ઘડી, માતા પિતા કુલ વંશ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૭.
મન મધુકર વર કર જોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ; જિનેશ્વર.
ધન નામી આનંદઘન સાંભલો, એ સેવક અરદાસ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૮.

સ્તવના ૧૬ મી.—રાગ મલ્હાર.

ચતુર ચોમાસું પડિક્કમી.—એ દેશી.

શાંતિ જિન એક મુજ વિનંતિ, સુણો ત્રિભુવન રાય રે;
શાંતિ સરૂપ કિમ જાણિયે, કહો મન કિમ પરખાય રે. શાંતિ૦ ૧.
ધન્ય તું આત્મા જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવકાશ રે;
ધીરજ મન ધરી સાંભલો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસ રે. શાંતિ૦ ૨.

ભાવ અવિશુદ્ધ સુવિશુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર દેવ રે;
તે તેમ અવિતથ સદ્દહે, પ્રથમ એ શાંતિપદ સેવ રે. શાંતિ૦ ૩.
આગમધર ગુરૂ સમકિતી, કિરિયા સંવર સાર રે;
સંપ્રદાયી અવંચક સદા, શુચિ અનુભવાધાર રે. શાંતિ૦ ૪.
શુદ્ધ આલંબન આદરે, તજી અવર જંજાલ રે;
તામસી વૃત્તિ સવિ પરિહરિ, ભજે સાત્વિકી શાલ રે. શાંતિ૦ ૫.
ફલ વિસંવાદ જેહમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબંધિ રે;
સકલ નય વાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાધન સંધિ રે. શાંતિ૦ ૬.
વિધિ પ્રતિષેધ કરિ આતમા, પદારથ અવિરોધ રે;
ગ્રહણ વિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ઇસ્યો આગમે બોધ રે. શાંતિ૦ ૭.
દુષ્ટ જન સંગતિ પરિહરી, ભજે સુગુરૂ સંતાન રે;
જોગ સામર્થ્ય ચિત્ત ભાવજે, ધરે મુગતિ નિદાન રે; શાંતિ૦ ૮.
માન અપમાન ચિત્ત સમગણે, સમ ગણે કનક પાષાણ રે;
વંદન નિંદક સમ ગણે, ઇસ્યો હોય તું જાણ રે; શાંતિ૦ ૯.
સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, સમ ગણે તૃણ મણિ ભાવ રે;
મુક્તિ સંસાર બેઉ સમ ગણે, મુણે ભવજલ નિધિ નાવ રે; શાંતિ૦ ૧૦.
આપણો આતમભાવ જે, એક ચેતના ધાર રે;
અવર સવિ સાથ સંયોગથી, એહ નિજ પરિકર સાર રે. શાંતિ૦ ૧૧.
પ્રભુ મુખથી એમ સાંભલી, કહે આતમરામ રે;
તાહરે દરિશણે નિસ્તર્યો, મુઝ સીધાં સવિ કામ રે. શાંતિ૦ ૧૨.
અહો અહો હું મુઝને કહું, નમો મુઝ નમો મુઝ રે;
અમિત ફલ દાન દાતારની, જેહની ભેટ થઇ તુઝ રે. શાંતિ૦ ૧૩.
શાંતિ સરૂપ સંક્ષેપથી, કહ્યો નિજ પર રૂપ રે;
આગમમાંહે વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાંતિ જિન ભુપ રે. શાંતિ૦ ૧૪.
શાંતિ સરૂપ એમ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાન રે;
આનંદઘન પદ પામશે, તે લહેશે બહુ માન રે. શાંતિ૦ ૧૫.

સ્તવના ૧૭ મી.—રાગ ગુર્જરી.

અંબર દેહો મોરારી હમારો.—એ દેશી.

કુંથુજિન મનડું કિમહી ન બાજે હો, કુંથુજિન૦
જિમ જિમ જતન કરીને રાખું, તિમ તિમ અલગું ભાજે હો. કુંથુ૦ ૧.
રજની, વાસર, વસતી, ઉજડ, ગયણ, પાયાલે જાય;
સાપ ખાય ને મુખડું થોથું, એહ ઉખાણો ન્યાય હો. કુંથુ૦ ૨.
મુગતિ તણા અભિલાષી તપિયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે;
વયરીડું કાંઇ એહવું ચિંતે, નાખે અવળે પાસે હો. કુંથુ૦ ૩.
આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણવિધ આંકું;
કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકું, તો વ્યાલતણી પરે વાંકું હો. કુંથુ૦ ૪.
જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, શાહુકાર પણ નાંહી;
સર્વ માંહે ને સહુથી અલગું, એ અચરિજ મન માંહી હો. કુંથુ૦ ૫.
જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો;
સુર નર પંડિતજન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો હો. કુંથુ૦ ૬.
મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે;
બીજી વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઇ ન જેલે હો. કુંથુ૦ ૭.
મન સાધ્યું તેણે સઘલું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી;
એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહિ વાત છે મોટી હો. કુંથુ૦ ૮.
મનડું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણું;
આનંદઘન પ્રભુ માહરૂં આણો, તો સાચું કરી જાણું હો. કુંથુ૦ ૯.

સ્તવના ૧૮ મી.—રાગ પરજ.

ઋષભનો વંશ રયણાયરૂ—એ દેશી.

ધરમ પરમ અરનાથનો, કેમ જાણું ભગવંત રે;
સ્વપર સમય સમજાવિયે, મહિમાવંત મહંત રે. (આંકડી) ધરમ૦ ૧.
શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા, સ્વસમય એહ વિલાસ રે;
પરબડી છાંહડી જેહ પડે, તે પરસમય નિવાસ રે. ધરમ૦ ૨.

તારા નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ મઝાર રે;
દર્શન જ્ઞાન ચરણથકી, શકિત નિજાતમ ધાર રે. ધરમ૦ ૩.
ભારી પીળો ચીકણો, કનક અનેક તરંગ રે;
પર્યાય દૃષ્ટિ ન દીજિયે, એકજ કનક અભંગ રે. ધરમ૦ ૪.
દરશન જ્ઞાન ચરણ થકી, અલખ સરૂપ અનેક રે;
નિર્વિકલ્પ રસ પીજિયે, શુદ્ધ નિરંજન એક રે. ધરમ૦ ૫.
પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંજે એક તંત રે;
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના ભેદ અનંત રે. ધરમ૦ ૬.
વ્યવહારે લખે દોહિલા, કાંઇ ન આવે હાથ રે;
શુદ્ધનય થાપના સેવતાં, નવિ રહે દુવિધા સાથ રે. ધરમ૦ ૭.
એકપખી લખિ પ્રીતિની, તુમ સાથે જગનાથ રે;
કૃપા કરીને રાખજો, ચરણ તળે ગ્રહી હાથ રે. ધરમ૦ ૮.
ચક્રી ધરમ તીરથ તણો, તીરથ ફલ તતસાર રે;
તીરથ સેવે તે લહે, આનંદઘન નિરધાર રે. ધરમ૦ ૯.

સ્તવના ૧૯ મી.—રાગ કાફી.

સેવક કિમ અવગણિયે હો, મલ્લિજિન; એહ અબ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દીએ, તેહને મૂલ નિવારી હો. મલ્લિજિન૦ ૧.
જ્ઞાન સ્વરૂપ અનાદિ તમારૂં, તે લીધું તુમે તાણી;
જુઓ અજ્ઞાન દશા રીસાવી, જાતાં કાણ ન આણી હો. મલ્લિજિન૦ ૨.
નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, તુરિય અવસ્થા આવી;
નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવી હો. મલ્લિજિન૦ ૩.
સમકિત સાથે સગાઇ કીધી, સપરિવારશું ગાઢી;
મિથ્યા મતિ અપરાધણ જાણી, ઘરથી બાહિર કાઢી હો. મલ્લિજિન૦ ૪.
હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુગંછા, ભય પામર કરસાલી;
નોકષાય શ્રેણી ગજ ચઢતાં, શ્વાન તણી ગતિ ઝાલી હો. મલ્લિજિન૦ ૫.

રાગ દ્વેષ અવિરતિની પરિણુતિ, એ ચરણ મોહના યોદ્ધા;
વીતરાગ પરિણુતિ પરિણુમતાં, ઉઠી નાઠા બોદ્ધા હો. મલ્લિજિન૦ ૬.
વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્ય કરમ સહુ ત્યાગી;
નિ:કામી કરૂણારસ સાગર, અનંત ચતુષ્ક પદ પાગી હો. મલ્લિજિન૦ ૭.
દાન વિઘન વારી સહુ જનને, અભય દાન પદ દાતા;
લાભ વિઘન જગ વિઘન નિવારક, પરમ લાભ રસ માતા હો. મલ્લિજિન૦ ૮.
વીર્ય વિઘન પંડિત વીર્યે હણી, પૂરણ પદવી યોગી;
ભોગોપભોગ દોય વિઘન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભાગી હો. મલ્લિજિન૦ ૯.
એ અઢાર દૂષણ વર્જિત તનુ, મુનિજન વૃંદે ગાયા;
અવિરતિ રૂપક દોષ નિરૂપણ, નિર્દૂષણ મન ભાયા હો. મલ્લિજિન૦ ૧૦.
ઇણ વિધ પરખી મન વિશરામી, જિનવર ગુણ જે ગાવે;
દીનબંધુની મેહેર નજરથી, આનંદઘન પદ પાવે હો. મલ્લિજિન૦ ૧૧.

સ્તવના ૨૦ મી.—રાગ કાફી.

આઘા આમ પધારો પૂજ્ય—એ દેશી.

મુનિસુવ્રત જિનરાય, એક મુઝ વિનતિ નિસુણો. મુનિ૦
આતમ તત્ત્વ કયું જાણ્યું જગત ગુરૂ, એહ વિચાર મુઝ કહિયો;
આતમ તત્ત્વ જાણ્યા વિણુ નિર્મલ, ચિત્ત સમાધિ નવિ લહિયો. આંકણી.
મુનિ૦ ૧.
કોઇ અબંધ આતમ તત માને, કિરિયા કરતો દિસે;
ક્રિયાતણું ફલ કહો કુણ ભોગવે, ઇમ પૂછ્યું ચિત રીસે. મુનિ૦ ૨.
જડચેતન એ આતમ એકજ, સ્થાવર જંગમ સરિખો;
દુ:ખ સુખ સંકર દૂષણ આવે, ચિત્ત વિચારી જો પરિખો. મુનિ૦ ૩.
એક કહે નિત્યજ આતમ તત, આતમ દરિસણ લીનો;
કૃત વિનાશ અકૃતાગમ દૂષણ, નવિ દેખે મતિહીણો. મુનિ૦ ૪.
સૌગત મતિ રાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો;
બંધ મોખ સુખ દુ:ખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો. મુનિ૦ ૫.

ભૂત ચતુષ્ક વર્જિત આતમ તત, સત્તા અલગી ન ઘટે;
અંધ શકટ જો નજર ન દેખે, તો શું કીજે શકટે. મુનિ૦ ૬.
એમ અનેક વાદિમત વિભ્રમ, સંકટ પડિયો ન લહે;
ચિત્ત સમાધ તે માટે પૂછું, તુમ વિણ તત કોઇ ન કહે. મુનિ૦ ૭.
વલતું જગગુરૂ ઇણિપરે ભાખે, પક્ષપાત સબ છંડી;
રાગ દ્વેષ મોહ પખ વર્જિત, આતમશું રઢ મંડી. મુનિ૦ ૮.
આતમ ધ્યાન કરે જો કોઉ, સો ફિર ઇણમેં નાવે;
વાગ જાલ બીજું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત ચાવે. મુનિ૦ ૯.
જિણે વિવેક ધરિયે પખ ગ્રહિયે, તે તત જ્ઞાની કહિયે;
શ્રીમુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદઘન પદ લહિયે. મુનિ૦ ૧૦.

સ્તવના ૨૧મી.—રાગ આશાવરી.

ધન ધન સંપ્રતિ સાચો રાજા;—એ દેશી.

ષટ દરિસણ જિનઅંગ ભણીજે, ન્યાસ ષડંગ જો સાધે રે;
નમિ જિનવરના ચરણ ઉપાસક, ષટ દરિસણ આરાધે રે. (આંકણી.) ષટ૦ ૧.
જિન સુર પાદપ પાય વખાણું, સાંખ્ય જોગ દોય ભેદે રે;
આતમ સત્તા વિવરણ કરતાં, લહો દુગ અંગ અખેદે રે. ષટ૦ ૨.
ભેદ અભેદ સૌગત મીમાંસક, જિનવર દોય કર ભારી રે;
લોકાલોક અવલંબન ભજિયે, ગુરૂ ગમથી અવધારી રે. ષટ૦ ૩.
લોકાયતિક કુખ જિનવરની, અંશ વિચારી જો કીજે રે;
તત્વ વિચાર સુધારસ ધારા, ગુરૂગમ વિણ કેમ પીજે રે. ષટ૦ ૪.
જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગે રે;
અક્ષર ન્યાસ ધરા આધારક, આરાધે ધરી સંગે રે. ષટ૦ ૫.
જિનવરમાં સઘળાં દરિસણ છે, દર્શને જિનવર ભજના રે;
સાગરમાં સઘળી તટિની સહી, તટિનીમાં સાગર ભજના રે. ષટ૦ ૬.
જિનસ્વરૂપ થઇ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે;
ભૃંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૃંગી જગ જોવે રે. ષટ૦ ૭.

ચૂર્ણી ભાષ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે;
સમય પુરૂષનાં અંગ કહ્યાં એ, જે છેદે તે દુર્ભવ રે. ષટ૦ ૮.
મુદ્રા બીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ વિનિયોગે રે;
જે ધ્યાવે તે નવિ વંચિજે, ક્રિયા અવંચક ભોગે રે. ષટ૦ ૯.
શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, સુગુરૂ તથા વિધિ ન મિલે રે;
કિરિયા કરી નવિ સાધી શકીએ, એ વિષવાદ ચિત્ત સઘળે રે. ષટ૦ ૧૦.
તે માટે ઉભા કરજોડી, જિનવર આગલ કહિયે રે;
સમય ચરણ સેવા શુદ્ધ દેજો, જેમ આનંદઘન લહિયે રે. ષટ૦ ૧૧.

સ્તવના ૨૨ મી.—રાગ મારૂણી.

ધરણા ઢોલા—એ દેશી.

અષ્ટભવંતર વાલહી રે, તું મુજ આતમરામ ; મનરાવાલા.
મુગતિ સ્ત્રીશું આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ; મનરાવાલા. ૧.
ઘર આવો હો વાલમ ઘર આવો, મ્હારી આશાના વિશરામ; મનરાવાલા.
રથ ફેરો હો સાજન રથ ફેરો, સાજન મ્હારા મનોરથ સાથ; મનરાવાલા. ૨.
નારી પખો શો નેહલો રે, સાચ કહે જગનાથ; મનરાવાલા.
ઇશ્વર અરધંગે ધરી રે, તું મુજ ઝાલે ન હાથ; મનરાવાલા. ૩.
પશુ જનની કરૂણા કરી રે, આણી હૃદય વિચાર; મનરાવાલા.
માણસની કરૂણા નહીં રે, એ કુણ ઘર આચાર; મનરાવાલા. ૪.
પ્રેમ કલપતરૂ છેદિયો રે, ધરિયો જોગ ધતૂર; મનરાવાલા.
ચતુરાઇરો કુણ કહો રે, ગુરૂ મિલિયો જગ સૂર; મનરાવાલા. ૫.
મારૂં તો એમાં ક્યુંહી નહીં રે, આપ વિચારે રાજ; મનરાવાલા.
રાજસભામાં બેસતાં રે, કિસડી બધસી લાજ; મનરાવાલા. ૬.
પ્રેમ કરે જગ જન સહુ રે, નિર્વાહે તે ઓર; મનરાવાલા.
પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેહશું ન ચાલે જોર; મનરાવાલા. ૭.
જો મનમાં એહવું હતું રે, નિસપત કરત ન જાણ; મનરાવાલા.
નિસપત કરીને છાંડતાં રે, માણસ હુવે નુકશાન; મનરાવાલા. ૮.